

Arrest

nr. 68 287 van 11 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 23 augustus 2010 het Rijk binnen en diende op 23 augustus 2010 een asielaanvraag in. Op 24 juni 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Keniaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 11 april 1989 te Kaptangat (Eldoret, Rift Valley province). U bent van Nandi origine. U woonde met uw familie in Eldoret stad. U beëindigde uw middelbare school in 2007 en volgde daarna een computercursus. Uw vader en moeder waren beiden lid van de politieke partij 'ODM' (Orange Democratic Movement). Voor de verkiezingen in

2007 deden ze veel voor de partij. Ze spraken met de mensen en deelden flyers en T-shirts rond. Ze organiseerden de jeugd om liederen te zingen ter ondersteuning van de ODM. Na de verkiezingen in december 2007 ontstond er oorlog tussen de leden van de ODM en de leden van de 'PNU' (Party of National Unity), de officiële overwinnaar van de verkiezingen. Uw vader stond bij veel mensen bekend als ODM-aanhanger. In die periode werden leden van de ODM aangevallen door leden van de PNU en omgekeerd. Op 14 januari 2008 kwamen er mensen naar jullie huis. Ze zeiden dat uw vader ervoor gezorgd had dat leden van de ODM tegen leden van de PNU vochten. Uw moeder werd in haar heup geschoten. Uw zus werd verkracht. Uw vader en uw broer slaagden erin te ontsnappen. Jullie huis werd afgebrand. Jullie konden nergens heen en moesten jullie verbergen want er was overal oorlog en geweld. Na een tijdje gingen jullie naar het IDP kamp in Huruma. In april 2008 gingen uw moeder, uw zus en uzelf naar jullie boerderij in Chepkanga (Eldoret). Uw vader en broer leefden ondergedoken omdat ze gezocht werden. In december 2008 werden jullie wederom aangevallen. Ze zochten uw vader. Toen uw broer op 4 december 2008 naar de boerderij in Chepkanga kwam lichtten jullie hem in over de aanval. Diezelfde avond werd de boerderij opnieuw aangevallen. Jullie werden geslagen en uw broer werd neergeschoten. Jullie verlieten de boerderij en gingen naar het huis van uw grootmoeder in Kaptangat. Jullie gaven de dood van uw broer aan bij de politie. Het lichaam van uw broer werd op het land van uw grootmoeder begraven. Uw vader was aanwezig voor de begrafenis en dook vervolgens weer onder in Mount Elgon, waar zijn familie woonde. Nadat jullie een tijd bij uw grootmoeder gewoond hadden werden jullie bedreigd. Er werd gezegd dat de mensen die jullie zochten niet zouden rusten voordat jullie dood zouden zijn. Jullie gaven de bedreigingen aan bij de politie. In januari 2010 werd uw vader gedood in Eldoret. Jullie werden hiervan op de hoogte gebracht en waren heel bang. U besloot het land te verlaten. Samen met een blanke ma, P. verliet u Kenia en kwam u op 20 augustus 2010 in België aan. Op 23 augustus 2010 vroeg u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aan.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U haalde aan dat u vervolgd werd in Kenia omdat uw vader en moeder voor de verkiezingen propaganda hadden gevoerd voor de ODM en omdat uw familie als ODM aanhangers geïsoleerd werd na de verkiezingen eind 2007 (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 14 oktober 2010, hierna CGVS, pp. 7, 10).

Vooreerst dienen enkele ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de verklaringen die u aflegde aangaande de mensen van wie u vervolging vreest. Toen u door het Commissariaat generaal gevraagd werd wie uw familie bedreigde, antwoordde u dat u niet weet wie het waren, dat ze het 's nachts deden en dat ze steeds zeiden dat door uw vader veel leden van de PNU gedood werden in Eldoret (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Ook op de vraag wie er naar jullie huis in Chepkanga kwam en wie uw broer doodde bleef u het antwoord schuldig (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U vertelde dat jullie in het huis van uw grootmoeder nooit aangevallen werden maar dat jullie wel bedreigingen kregen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hierop werd u gevraagd hoe dat dan in zijn werk ging, waarop u vertelde dat als jullie mensen tegenkwamen die steeds zeiden dat zelfs al verborgen jullie zich, jullie niet veilig zouden zijn omdat jullie nog steeds gezocht werden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Toen vervolgens gevraagd werd wie dan deze bedreigingen doorgaf verduidelijkte u dat het vooral mensen uit jullie vroegere buurt in Eldoret waren. Na meermaals aandringen omdat u geen namen noemde zei u tenslotte dat D. S. en zijn familie het jullie vertelden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U stelde echter eveneens niet te weten van wie de bedreigingen uitgingen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Ondanks dat een vriend van de familie getuige was van de moord op uw vader, wist u ook niet wie uw vader doodde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaarde niet te weten wie precies de personen waren die achter u en uw familie aanzaten maar stelde wel te weten dat telkens jullie aangevallen werden dat was omwille van de activiteiten van uw vader voor de ODM (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het is weinig aannemelijk dat u en uw familie gedurende jaren vervolgd zouden worden door een aantal mensen, dat jullie regelmatig geconfronteerd zouden worden met deze mensen en u toch niet in staat zou zijn enige verduidelijking of verheldering te brengen met betrekking tot de identiteit van de personen van wie u vervolging vreest. Het feit dat u er niet in slaagt uw verklaringen met betrekking tot de personen die u zouden vervolgen te concretiseren, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds fundamenteel aan.

Deze aantasting van uw geloofwaardigheid wordt trouwens bevestigd doordat uit uw verklaringen blijkt dat u onvoldoende inspanningen deed om in Kenya zelf bescherming te zoeken door u elders te vestigen. Het is niet aannemelijk dat u (en uw moeder) in jullie huis bleven wonen, en later in dezelfde regio bij uw grootmoeder waar jullie verder bedreigd zouden zijn, terwijl uw vader in Mount Elgon blijkbaar geen problemen meer kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, 8). U verklaarde dat uw vader bij zijn broer in Kitale verbleef en dat u er alvast niet van op de hoogte was dat hij ook daar gezocht werd. U stelde enkel dat ze hem bleven zoeken in Eldoret (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is dan ook niet aannemelijk dat jullie hem niet zouden gevolgd zijn of zelf een intern vluchtalternatief zouden gezocht hebben indien jullie daadwerkelijk zware problemen kenden in Eldoret. Uw verklaring dat uw moeder niet ver weg kon, geldt alvast niet voor u aangezien u duidelijk wel naar België kon vluchten. Dit is bijgevolg geen afdoende verklaring waarom u niet naar de familie van uw vader, of elders, zou kunnen gereisd zijn. De vaststelling dat u dit, zoals kan afgeleid worden uit uw verklaringen, zelfs niet hebt overwogen, tast de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder fundamenteel aan.

Ook het feit dat u totaal niet op de hoogte bent van (de inhoud van) het Waki-rapport (zie gehoorverslag CGVS, p. 9), dat nochtans handelt over het post-electorale geweld en daaromtrent aanbevelingen bevat (zie informatie in uw dossier), tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Indien u immers werkelijk slachtoffer geweest was van het post-electorale geweld, mag van u verwacht worden dat u deze zaak zou opvolgen en er een zekere interesse voor zou hebben.

Verder kunnen ook enkele vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen betreffende de redenen voor de aanhoudende vervolging waar, naar u beweerde, u en uw familie het slachtoffer van waren. Zo stelde u dat u en uw familie vervolgd werden omwille van de activiteiten van uw vader bij de ODM, met name omdat uw vader voor de verkiezingen aan de mensen gezegd had dat ze voor de ODM moesten stemmen en omdat uw ouders aanhangers waren van de ODM (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uw verklaringen dat u en uw familie in de onmiddellijke nasleep van de verkiezingen eind 2007 vervolgd zouden geweest zijn als aanhangers van de ODM zijn, in het licht van de objectieve informatie die hierover beschikbaar is, niet totaal onaannemelijk. Dat u en uw familie echter louter omdat uw ouders lid waren van de ODM en omdat uw familie gezien werd als aanhangers van de ODM gedurende jaren vervolgd zou zijn geweest en uw vader in januari 2010 om deze reden in het openbaar zomaar gedood zou zijn, is echter in het licht van de objectieve informatie betreffende het verkiezingsgeweld in Kenia en de nasleep ervan, weinig waarschijnlijk. U bevestigde overigens dat ondertussen het geweld geluwd is en u gaf aan dat beide partijen een coalitie vormden en een regering (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Toen aangegeven werd door het Commissariaat-generaal dat er sinds eind 2007 al veel veranderde in Kenia en dat er vandaag de dag toch nog steeds verschillende politieke partijen zijn in Kenia waaronder de ODM en de PNU en dat je vandaag de dag niet meer vervolgd wordt in Kenia louter omdat je een bepaalde politieke partij aanhangt repliceerde u enkel door te zeggen dat je gewoon vervolgd kan worden omwille van je etnie (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U weidde hier verder niet over uit. Dat u zelf vervolgd zou worden omwille van uw etnie haalde u zelf op geen enkel moment expliciet aan, laat staan dat u deze geïmpliceerde reden voor vervolging concreet onderbouwde.

Gezien bovenstaande dient gesteld te worden dat u geen 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk maakte.

U was ten slotte niet in het bezit van enig document dat een controle van uw identiteit en uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster vraagt de vernietiging van de bestreden beslissing en vraagt dat de zaak wordt teruggestuurd naar het CGVS. Verzoekster beroept zich op de schending van artikel 51/4, § 1, 2e alinea en § 3 van de vreemdelingenwet, de schending van de vereiste van kennis der talen en artikel 54/7 van de vreemdelingenwet en de schending van de substantiële vormvereiste.

2.3. Verzoekster stelt dat de beslissing in het Nederlands dient te worden genomen, zijnde de taal van de procedure. Verzoekster merkt op dat de commissaris-generaal meent dat hij zijn bevoegdheid om beslissingen te nemen kan delegeren aan een adjunct, zonder rekening te houden met zijn kennis der talen. Volgens de commissaris-generaal is het niet nodig dat zijn afgevaardigde François Bienfait het bewijs levert van zijn kennis van het Nederlands om een beslissing te kunnen nemen. Verzoekster meent dat deze manier van handelen in strijd is met de wet. Volgens verzoekster kan de commissaris-generaal niet wettelijk beslissen dat de kennis van de taal geen vereiste is bij het nemen van de beslissing.

2.4. Uit de voorbereidende werken van de vreemdelingenwet blijkt dat de adjunct-commissarissen geen rijksambtenaren zijn in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, wat inhoudt dat zij niet worden ingedeeld bij een taalrol, in die zin dat zij enkel rechtsgeldige beslissingen zouden kunnen nemen in de taal van de taalrol waarbinnen zij benoemd zouden zijn (RvS 2 februari 2005, nr. 140.039). Uit artikel 57/9 van de vreemdelingenwet volgt dat de bevoegdheden van artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de vreemdelingenwet worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of bij delegatie, door zijn adjuncten. Ingevolge het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 15 januari 2010 houdende delegatie van beslissingsbevoegdheid aan de adjunct-commissarissen in individuele asioldossiers (BS 27 januari 2010) hebben de adjunct-commissarissen de bevoegdheid om beslissingen te nemen in individuele asioldossiers voor de bevoegdheden omschreven in artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de vreemdelingenwet. De adjuncten vervangen de commissaris-generaal bijgevolg voor alle hoger vermelde bevoegdheden, ook al zijn zij eentalig. Bijgevolg is in de onderhavige zaak de ondertekening van de Nederlandstalige beslissing door een adjunct-commissaris, die geen bewijs heeft geleverd van de kennis van de Nederlandse taal, wettig.

2.5. De aangevoerde middelen zijn derhalve ongegrond.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoekster voert geen argument aan die de motieven uit de bestreden beslissing betwisten. De Raad stelt vast dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven onwaarschijnlijkheden, vaagheden en nalatigheden de kern van het relaas raken en pertinent zijn. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat zij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht uit haar land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten. Immers verzoekster objectieveert geenszins de essentiële feiten van haar relaas (publieke rol en dood vader) en kan haar vluchtmotieven niet nader toelichten (de personen die de familie bedreigden en wie haar vader gedood zouden hebben). Ten slotte geeft verzoekster geen verklaring waarom zijzelf vervolgd werd in het licht van de gewijzigde situatie zoals deze bestond voor haar vertrek en nu ze zelf niet aan politiek deed.

3.2. Verzoekster toont evenmin aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK